

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821 Η νίκη των επαναστατικών δυνάμεων στο Βαλτέτσι ανοίγει το δρόμο για την κατάληψη της Τριπολιτσάς, στρατιωτικού και πολιτικού κέντρου της Πελοποννήσου (οπλαρχηγοί: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Κυριακούλης Μαυρομικάλης, Ηλίας Μαυρομικάλης, Ιωάννης Μαυρομικάλης, Δημήτρης Γλαπούτας κ.ά.).

1890 Ο Νίκολα Τέσλα πατεντάρει την ηλεκτρική γεννήτρια.

1912 Ο υπολοχαγός Δημήτριος Καμπέρος πραγματοποιεί την πρώτη στρατιωτική πτήση με αεροπλάνο τύπου «Φάρμαν».

1978 Επί πρωθυπουργίας Κωνσταντίνου Καραμανλή, καθιερώνεται η 35ετία για όλους τους εργαζόμενους, με πλήρη σύνταξη στα 58 χρόνια.

1998 Ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας, Γιάννος Παπαντωνίου, εξαγγέλλει την ιδιωτικοποίηση δώδεκα δημόσιων επιχειρήσεων, από την οποία προσδοκά έσοδα 800 δισεκατομμυρίων δραχμών.

2004 Ο Αντώνης Σαμαράς ανακοινώνει τη διάλυση της «Πολιτικής Άνοιξης», του κόμματος που ίδρυσε στις 30 Ιουνίου του 1993.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1707 Κάρολος Λινέος, εξελληνισμένος τύπος του ονόματος του Καρλ Φον Λίνε, σουηδός βοτανολόγος, «πατέρας» της σύγχρονης βοτανολογίας και εφευρέτης του συστήματος ταξινόμησης φυτών και ζώων.

1883 Γεώργιος Παπανικολάου, Έλληνας γιατρός και ερευνητής, εφευρέτης του γνωστού Τεστ Παπ.

1889 Ιγκόρ Σικόρσκι, ρώσος αεροναυπηγός, εφευρέτης του ελικοπτερου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1884 Σάιρους Μακ Κόρμικ, αμερικανός εφευρέτης της θεριζοαλωνιστικής μηχανής.

1982 Δέσποινα Αχλαδιώτη, έμεινε στην ιστορία ως η Κυρά της Ρω, καθώς επί 40 χρόνια ύψωνε τη γαλανόλευκη στην ακριτική νησίδα της Ρω.

2002 Βαλέρι Λομπανόφσκι, προπονητής της Δυναμό Κιέβου, ο μεγαλύτερος τεχνικός που ανέδειξε το σοβιετικό ποδόσφαιρο.

Ο τάφος της Κυράς της Ρω δίπλα στον ιστό με τη σημαία

Η Κυρά της Ρω (1890-1982) που το πραγματικό της όνομα ήταν Δέσποινα Αχλαδιώτη, υπήρξε μέλος της Αντίστασης κατά την περίοδο της κατοχής και επί 40 χρόνια (από το 1943 ως το θάνατό της) ύψωνε την ελληνική σημαία στην ακριτική νησίδα της Ρω κάθε πρωί και τη κατέβαζε με τη Δύση του ήλιου. Στη Ρω είχε εγκατασταθεί με τον άντρα της και την τυφλή μητέρα της από το 1924.

Βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών (1975), το Πολεμικό Ναυτικό, τη Βουλή των Ελλήνων, το Δήμο Ρόδου, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και άλλους φορείς. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έστειλε ναυτικό άγημα και αντιπροσωπεία του ΓΕΝ στο Καστελόριζο όπου, στις 23 Νοεμβρίου 1975, της απένειμε το μετάλλιο για την πολεμική περίοδο 1941-1944 για τις «προσφερθείσες εθνικές υπηρεσίες της», όπως ανέφερε η απόφαση του Υπουργού Άμυνας.

Απεβίωσε σε ηλικία 92 ετών, σε νοσοκομείο της Ρόδου, στις 13 Μαΐου του 1982. Η κηδεία της έγινε με τιμές δημοσίας δαπάνης στο Καστελόριζο, παρουσία του τότε υφυπουργού Άμυνας Αντώνη Δροσογιάννη, και η σορός της μεταφέρθηκε στην Ρω και ετάφη κάτω από τον ιστό όπου ύψωνε τη σημαία.

Το 1927, εγκαταστάθηκαν στη Ρω μόνιμα ο Κώστας και η Δέσποινα Αχλαδιώτου για να ασχοληθούν με την κτηνοτροφία, εντελώς μόνιμοι τους μέχρι το 1940. Τη χρονιά εκείνη

όμως αρρώστησε βαριά ο Κώστας Αχλαδιώτης. Η φωτιά που άναψε η γυναίκα του για να ειδοποιήσει με σινιάλα καπνού τους κατοίκους του Καστελόριζου και τους παραπλόντες ψαράδες δεν έγινε εγκαίρως αντιληπτή. Ο σύζυγός της άφησε την τελευταία του πνοή μέσα σε μια ψαρόβαρκα που τον είχε παραλάβει καθυστερημένα για να τον μεταφέρει στο γιατρό του Καστελόριζου.

Η κυρά της Ρω φρόντισε μόνη της για την ταφή του συντρόφου της. Έπειτα, γύρισε πάλι στη Ρω, αυτή τη φορά με τη γριά μητέρα της, όπου πέρασε τα χρόνια της κατοχής. Εκεί θα προσέφερε υπηρεσίες σε στρατιώτες του Ιερού Λόχου. Με «δυνατή φωνή και γοργή περπατησιά», όπως την περιγράφει ο βιογράφος της Κυριάκος Χονδρός, δεν εγκατέλειψε ποτέ το νησί, ακόμα κι όταν το Καστελόριζο, που βομβαρδίστηκε από τους Άγγλους τη συνθηκολόγηση της Ιταλίας, το 1943, ερήμωσε σχεδόν από τους κατοίκους του, εκ των οποίων οι περισσότεροι εξαναγκάστηκαν στο δρόμο της προσφυγιάς.

Μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου

Πόλεμου, τα Δωδεκάνησα και μαζί μ' αυτά και το Καστελόριζο και όλες οι παρακείμενες νησίδες και βραχονησίδες, σύμφωνα με τη Συνθήκη των Παρισίων της 10ης Φεβρουαρίου 1947, περιήλθαν στην Ελλάδα. Η μοίρα της Ρω ήταν λοιπόν αναπόσπαστα συνδεδεμένη μ' αυτή του Καστελόριζου.

Στις 13 Σεπτεμβρίου 1943, για πρώτη φορά Ελληνικό αντιτορπιλικό, το «Παύλος Κουντουριώτης», κατέπλευσε στο Καστελόριζο, όπου βομβαρδίστηκε μέχρι τις 19 Νοεμβρίου 1943 από Γερμανικά στούκας. Οι κάτοικοι αναγκάστηκαν πάλι να φύγουν με συμμαχικά πλοία είτε προς Κύπρο είτε προς τις μικρασιατικές ακτές. Ωστόσο, η Κυρά της Ρω παρέμεινε στο νησί να ύψωνει κάθε πρωί την Ελληνική σημαία, προσφέροντας τη βοήθεια της σε Ιερολοχίτες που βρήκαν καταφύγιο εκεί. Με τη λήξη του πολέμου, ορισμένοι κάτοικοι επέστρεψαν στο Καστελόριζο κατά ομάδες.

Οι περιπέτειες για την Κυρά της Ρω δεν τελείωσαν με την απελευθέρωση. Τον Αύγουστο του 1975, ο Τούρκος δημοσιογράφος Ομάρ Κασάρ και δύο ακόμα άτομα, παρακολουθώντας τη Ρω και εκμεταλλευόμενοι την ολιγόημερη απουσία της Δέσποινας Αχλαδιώτου για λόγους υγείας, αποβιβάστηκαν εκεί και τοποθέτησαν πάνω σ' ένα κοντάρι 4 μέτρων τη σημαία τους. Η Κυρά της Ρω την κατέβασε αμέσως, όταν γύρισε.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Αυταπάτες και ψευδαισθήσεις

Χρειάστηκε ενάμιση χρόνος παλινωδιών για να αντιληφθεί ο πρωθυπουργός ότι οποιαδήποτε άλλη επιλογή πέραν της παραμονής μας στη ζώνη του ευρώ, θα έχει καταστροφικές συνέπειες για τη χώρα αλλά και για τον ίδιο. Οι αυταπάτες που έτρεφαν και καλλιεργούσαν ο ίδιος και τα στελέχη του, όπως παραδέχθηκε και στη Βουλή, οδήγησαν την οικονομία και την κοινωνία σε ένα δραματικό τέλμα, σε μια διαρκή κατάσταση αβεβαιότητας, με επιπτώσεις που πληρώνουμε - και θα πληρώνουμε δυστυχώς για πολύ - με τα νέα πακέτα μέτρων που αποδεχθήκαμε.

Όσοι προειδοποιούσαν όλον αυτό το καιρό για το επικίνδυνο αδιέξοδο που μας οδηγούσαν οι αυταπάτες του κυβερνητικού επιτελείου, όπως αυτή εδώ η εφημερίδα, λοιδορήθηκαν και στοχοποιήθηκαν

με κάθε τρόπο και κάθε μέσο. Μια τακτική που συνεχίζουν ακόμα και σήμερα οι φωσφίρες του Μαξίμου στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν τις αλληπάλληλες μεταστροφές τους υπό το βάρος της αδήριτης πραγματικότητας.

Η τελεσίδικη όπως φαίνεται αποδοχή του ευρωπαϊκού πλαισίου από τον κ.Τσίπρα και η προσαρμογή στα σκληρά δεδομένα της οικονομικής πραγματικότητας και των ευρωπαϊκών συσχετισμών, αν επιβεβαιωθεί με το οριστικό κλείσιμο της αξιολόγησης σηματοδοτεί την επιστροφή της χώρας προς την κανονικότητα. Με μεγάλες δυσκολίες κυρίως για τους πολίτες που επωμίζονται νέα βάρη και την καθημαγμένη οικονομία, που σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον, πρέπει να βρει τρόπους για να ανασυνταχθεί.

Ο κ. Τσίπρας και τα στελέχη του προσπαθώντας να καλύψουν τις αυταπάτες τους, καλλιεργούν πάλι ένα κλίμα ψευδαισθήσεων. Κι αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος που ελλοχεύει. Να αρχίσουν δηλαδή πάλι τις παλινωδίες, τις αντιρρήσεις, τις δήθεν αντιμνημονιακές σκληρές μάχες που θα υπονομεύσουν και τη συμφωνία και την προσπάθεια να επανέλθει η χώρα σε μια περίοδο σταθερότητας.

Περιθώρια άλλα όμως για επικοινωνιακά και εσωκομματικά παιχνίδια, αλλά και για κατασκευές εχθρών για να καλύψουν τις αδυναμίες τους δεν υπάρχουν. Ανέλαβαν το πολιτικό κόστος μιας επώδυνης συμφωνίας γιατί αντιλήφθηκαν ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Ας βάλουν λοιπόν φρένο στις αυταπάτες τους κι ας προσπαθήσουν να διασώσουν ό,τι μπορεί να διασωθεί ακόμα.

